

Tekst pochodzi ze strony

http://www.soulwork.net/international/polska/pl_abortion.htm

Około 150 000 ciąż zostało usuniętych wczoraj. Powtórzy się to dzisiaj i jutro. W tym artykule zajmuję się niektórymi konsekwencjami wpływającymi z przeprowadzania sztucznych poronień oraz sposobami umożliwiającymi rozwiązanie pojawiających się w efekcie problemów.

W moim pierwszym artykule na ten temat Soulwork and Abortions (Soulwork i Aborcje) zaprezentowane informacje skierowałem do ludzi rozważających możliwość aborcji oraz do tych, którzy cierpią w wyniku takiego doświadczenia. W tym artykule przedstawię informacje dotyczące wpływu jaki sztuczne poronienia wywierają na relacje międzyludzkie a poprzez to na zdrowie psychiczne oraz sposoby, dzięki którym można rozwiązać takie problemy. Informacje te wydają się przynosić największy pożytek gdy wykorzystywane są w procesie terapii systemowej

Soulwork jest efektywną terapią powstała w wyniku doświadczeń stosowania wiedzy hawajskich uzdrowicieli, modelowania eksperckiego, odkrycia współczesnej psychologii. (więcej informacji w tłumczeniu).

Pierwszy etap pracy w terapii Soulwork polega na rozwiązaniu problemu przytłaczającego poczucia winy związanego z pogwałceniem ważnych relacji w życiu klienta. Wiele osób odkryło, że ma ogromne poczucie winy związane z dokonaniem aborcji.. Ignorowanie tych wyrzutów sumienia i przyczyn ich powstawania wydaje się uniemożliwiać ludziom budowanie jakościowych relacji, włączając w to relację z Tworzeniem, które to doświadczenie jest kluczowym źródłem inspiracji w terapii Soulwork.

Winy - czy Niewiny

Jeżeli jesteś zainteresowany tym tematem i równocześnie jesteś w trakcie jakiegokolwiek formy psychoterapii czy korzystasz z doradztwa emocjonalnego, proszę, przedyskutuj ten artykuł ze swoim terapeutą. Jeżeli doświadczasz silnego wzburzenia emocjonalnego w trakcie zapoznawania się z podawanymi informacjami, proszę, weź pod uwagę porozumienie się z doradcą zanim podejmiesz działania zgodne z proponowanymi dalej rozwiązaniami.

Jednym z najważniejszych typów związków w naszym życiu jest rodzicielstwo. Jeżeli rodzic porzuca, nadużywa czy zabija swoje dziecko, pojawienie się poczucia winy jest zjawiskiem normalnym, zdrową reakcją. Wydaje się jednak, że to poczucie winy hamuje człowieka przed ponownym zrobieniem krzywdy poprzez uniemożliwianie osobie winnej głębokiego radowania się JAKĄKOLWIEK relacją, włączając w to głęboką więź ze źródłem, określaną w

Soulwork "stanem integracji. To poczucie winy będzie częścią życia danej osoby aż do momentu, kiedy przepracuje ona będące jego przyczyną powody. W tym artykule powodem poczucia winy jest zamierzone spowodowanie śmierci potencjalnego członka rodziny, za którą rodzic jest odpowiedzialny.

Może się zdarzyć, że przyszli rodzice mają niewielkie wyrzuty sumienia związane z poronieniem spontanicznym względnie z późniejszą utratą ciąży. Poradzenie sobie z takim problemem może wymagać jedynie przedyskutowanie na forum rodziny potencjalnych jakości, jakimi brakujący członek rodziny mógł być obdarzony i straty, jaką w związku z tym poniosła rodzina.

Unikanie takiej dyskusji może doprowadzić do pojawienia się rodzinnego tabu związanego z winą i wytworzyć dziurę w strukturze rodziny. Istnieje zagrożenie, że później urodzone dziecko będzie usiłowało nadać sens takiej "pustce" poprzez wyrażanie żalu po brakującym członku rodziny.

Wydaje się, że w następstwie zamierzonej aborcji, szczególnie przeprowadzonej i utrzymywanej w sekrecie, istnieje zwiększone ryzyko, że członkowie rodziny będą "wyczuwali" iż coś jest nie w porządku, że kogoś brakuje. To wrażenie, że coś nie gra" mogą szczególnie odbierać dzieci w wieku do około siódmego roku życia. Dziecko może wyrażać głęboki smutek z powodu nieobecnej osoby. Takie dziecko może wzrastać starając się "żyć" ZA zmarłą osobę, co prowadzi do pojawienia się przewidywalnego zestawu symptomów. Tutaj podaję część z nich:

- Osoba przejawia smutek we wszystkich kontekstach życia
- Pociągają ją cmentarze i miejsca, gdzie ludzie umierali
- Jest zafascynowana śmiercią i umieraniem
- Nie odczuwa strachu przed śmiercią (ale nie ma skłonności samobójczych)
- Uprawia sporty wysokiego ryzyka i "żyje na granicy"
- Mogła spowodować śmierć dziecka
- Może unikać posiadania dzieci

Czy jako dziecko bawiłeś się w grę, w której podaje się piłkę w kole z rąk do rąk w trakcie trwania muzyki? Zasada gry polega na tym, że ten, kto trzyma piłkę w momencie przerwania muzyki "wychodzi", tzn. opuszcza kółko. A gra toczy się dalej. Podobnie można zobrazować niektóre rodziny - tworzą "łańcuch" śmierci, która może zbierać żniwo przez pokolenia. W każdym pokoleniu umiera dziecko.

Niezależnie od tego jak bardzo tragicznie brzmią dla ciebie te stwierdzenia - pamiętaj proszę, że jedynie staram się zrozumieć zasady - nie tworzę ich.. Pamiętaj również, że DOWOLNY członek rodziny może przerwać "grę" - być może na zawsze - poprzez uhonorowanie ostatniego zmarłego dziecka. Po

zamierzonej aborcji rodzinna rozmowa może wystarczyć aby zapobiec kolejnej identyfikacji. W takiej rozmowie dobrze jest aby rodzice:

- Opowiedzieli rodzinie co się stało i omówili okoliczności, które doprowadziły do podjęcia takiej decyzji.
- Przedyskutowali możliwe inne rozwiązania oraz wyjaśnili dlaczego została wybrana aborcja.
- Omówili co jako rodzice stracili podejmując to rozwiązanie.
- Przedyskutowali możliwe potencjalne jakości brakującego dziecka.
- Omówili, co reszta rodziny straciła w wyniku tego działania.
- Omówili, co w wyniku tego kroku stracili potencjalni przyjaciele, współpracownicy, partnerzy i przyszłe pokolenia rodziny.
- Powiedzieli szczerze jak pragnęliby zachować się w tej sytuacji z dzisiejszej perspektywy.

Jest bardzo prawdopodobne, że taka rozmowa będzie smutna i pełna łez. Wyrażając smutek świadomie honorujemy zmarłe dziecko i przyszłe dzieci nie będą potrzebowały wyrażać tego smutku nieświadomie.

Taka rozmowa może być wystarczającym aktem aby rozwiązać poczucie winy związane z aborcją i zapobiec zidentyfikowaniu się kolejnego dziecka z usuniętym dzieckiem. Ale nie jest to wystarczające działanie i zarówno rodzice, razem czy osobno, a nawet jakiś inny członek rodziny, może chcieć przedsięwziąć kroki aby usunąć winę rodziny raz na zawsze.

Rozmowa w gronie rodzinnym prowadzi do stworzenia projektu Duszy - projektu działań, w wyniku których uhonorowane zostaną stracone jakości "usuniętego" członka rodziny. Kolejne dziecko nie będzie miało potrzeby dedykować swojego życia uhonorowaniu brakującej w rodzinie osoby.

Projekt Duszy

Każdy członek rodziny, a w szczególnych sytuacjach nawet osoba spoza rodziny, może zaradzić efektom wywołanym nieuhonorowaną śmiercią poprzez zrealizowanie Projektu Duszy.

Proszę zajmij się Projektem Duszy jedynie wtedy gdy czujesz, że to jest w pełni w zgodzie z tobą samym. Proszę poszukaj profesjonalnej pomocy jeżeli doświadczasz silnych, nieprzyjemnych uczuć (w szczególności wszechogarniającego smutku) rozważając taką możliwość.

1. Ponieważ **Projekt Duszy** będzie honorował istnienie zmarłego członka rodziny. Członkowie rodziny decydują się podjąć działania w życiu, które uhonorują najlepiej istnienie zmarłego członka rodziny.
2. **Projekt Duszy** powinien być konkretny i namacalny. Dla przykładu :
 - Utworzenie w Internecie strony zadedykowanej temu zagadnieniu

- Zorganizowanie grupy wsparcia ludziom rozważającym usunięcie ciąży, by do tego nie dopuścić.
 - Zorganizowanie darmowych wieczornych pogadań na temat sposobów tworzenia szczęśliwych związków.
 - Prowadzenie doradztwa dla nastolatków, którym przytrafiła się ciąża.
 - Napisanie książki na ten temat, która zostanie zadedykowana usuniętemu dziecku.
 - Napisanie artykułu na temat aborcji celem uhonorowania pamięci zmarłej osoby..
3. **Projekt Duszy** powinien być czymś, co dana osoba lub rodzina chce robić według swojej wolnej woli a nie przymusu lub jako sposób na powiększenie cierpienia.
 4. Wyjątkowo ktoś może chcieć stworzyć "projekt sekretny" aby uniknąć rodzinnych dyskusji i potencjalnych konsekwencji ujawnienia prawdy. (Uważam, że nie jest to rozwiązanie optymalne, ale i tak dużo lepsze niż nie podjęcie żadnych kroków).
 5. **Projekt Duszy** może w nazwie nosić imię brakującego dziecka - to może wymagać wybrania imienia dla usuniętej istoty - na przykład "Projekt Susan" albo "Projekt Tymoteusza".
 6. **Projekt Duszy ma na celu** zapobieganie powtarzaniu sytuacji prowadzących do śmierci - w tym przypadku - dalszym sztucznym poronieniom.
 7. Osoba(y) tworząca **Projekt Duszy** może pragnąć zwiualizować "ducha" czy "duszę" zmarłej osoby i poprosić o inspirację, udział i pomoc. Może zapytać o pragnienia, jakie zmarła istota miała na temat swojego przerwane go życia i podjąć decyzje o realizacji tych pragnień za zmarłego członka rodziny - dla jego uhonorowania. To często prowadzi do rezultatów graniczących prawie z cudem.
 8. Czas trwania **projektu** powinien zostać przedyskutowany w rodzinie. Celem jest uhonorowanie zmarłej osoby w znaczący sposób.

Projekt Duszy w efekcie często przynosi zbliżenie rodziny, podniesienie poczucia własnej wartości, lepsze relacje oraz uczucie ulgi, któremu towarzyszy szczęście. Mimo świadomości bólu po stracie, który może pozostać na zawsze, działania dla uhonorowania zmarłego dają szansę na odnalezienie sensu swojego życia ponownie.

Dedykacja

Poświęcam ten artykuł Dawidowi, mojemu starszemu bratu, który zmarł mając pięć miesięcy, mniej więcej na rok przed moim urodzeniem. Nic o tym nie wiedziałem aż do czasu gdy byłem całkiem dorosły i informacja o jego śmierci wyjaśniała mi niektóre uczucia jakie wiązały się z byciem członkiem

mojej rodziny. Wierzę, że wśród jego jakości byłaby elokwencja i szczodrość. Te artykuły są częścią mojego Projektu Dawida.

Podsumowanie

Sztuczne poronienia są bardzo rozpowszechnione natomiast konsekwencje takiego postępowania nie są powszechnie znane. Poczucie winy rodzica prowadzi do pogorszenia relacji a również może powodować egzystencjalny smutek u kolejnych dzieci. Uczciwa rozmowa może przyczynić się do ustąpienia poczucia winy i przerwania potencjalnego łańcucha śmierci. Trwałym rozwiązaniem może być projekt, który pomoże zapobiegać aborcjom.

Źródła: Projekt Rachel (The Rachel Project)

"Tak mówi Pan"

Słuchaj! w kraju słyhać narzekanie i gorzki płacz: Rachel opłakuje swoje dzieci, nie daje się pocieszyć po swoich dzieciach, bo ich nie ma. Tak mówi Pan: Powstrzymaj swój głos od płaczu a swoje oczy od łez, gdyż jeszcze będziesz miała nagrodę za swój trud. Jeszcze jest nadzieja dla twojej przyszłości."

Jeremiasz, 31:15-17

Celem Projektu Rachel jest pomaganie ludziom z postaborcyjną traumą i doprowadzanie do pojednania ze sobą. W języku polskim, na temat aborcji i zespołu poaborcyjnego znajdziesz informacje w internecie:

1. wstęp i rozmowa z dr Philipem Mango
2. psychoterapia dr Philipa Mango
3. gdy światu ubywa jedno życie
4. Witold Simoni - Zespoły utraty ciąży - Skrypt na tej stronie opisuje medyczne, psychologiczne oraz duchowe przyczyny i następstwa utraty ciąży (głównie aborcji), przemocy (słownej, seksualnej i fizycznej) oraz zaniedbania (fizycznego i emocjonalno-intelektualnego).
5. "Stygmat aborcji" - charakterystyka syndromu poaborcyjnego

kontakt z nami: +48 (0) 602 758.295, +48.22.733.0357

Uwaga: Systemic Solutions Training prowadzone sa w Polsce jedynie przez tworców systemu Martyna Carruthersa i Terese Mocną. Za oferty innych osób oferujących treningi nie odpowiadamy.

Martyn Carruthers, 1999, 2005. All rights reserved